

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Συνδρομή ώρισμένη και προπληρωτέα

ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Έν Θεσσαλονίκη	Γρ. άργ.	45
Έν τῷ Κράτει	» »	54
Διά τὸ Ἐξωτερικόν	φρ. χρ.	15
Ἐξάμηνοι τὰ ἡμίση		

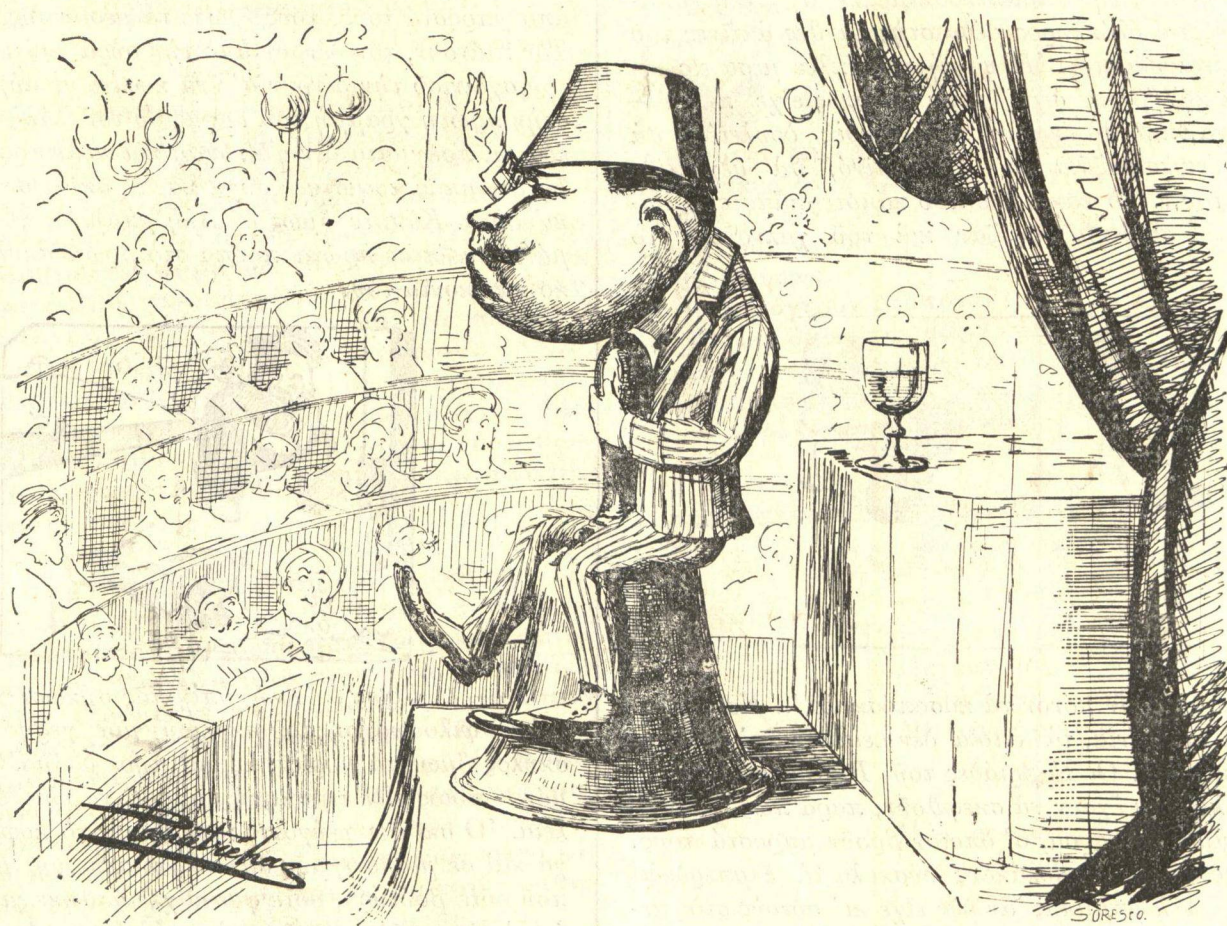

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς εἶνε ἔγκυρος μόνον ὅταν φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν Κ. ΒΕΛΛΙΔΗΣ ἢ Ι. ΜΠΗΤΟΣ.

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ. ΒΕΛΛΙΔΗΣ

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ι. ΜΠΗΤΟΣ

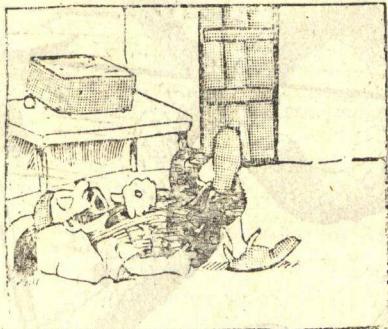
ΑΠΟ ΤΗΣ ΟΘΩΜΑΝΙΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

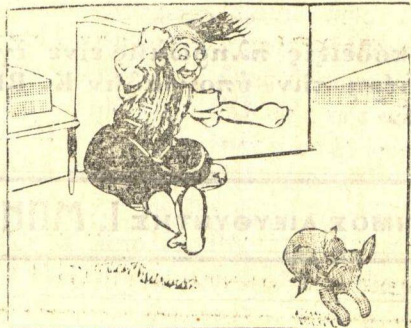
Ο ὁμογενὴς βουλευτὴς Σερβῶν κ. Γ. ΜΠΟΥΡΣΙΟΣ

(Ἐκ τοῦ «Καλέμ».)

ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΟΜΕΛΕΤΤΑ

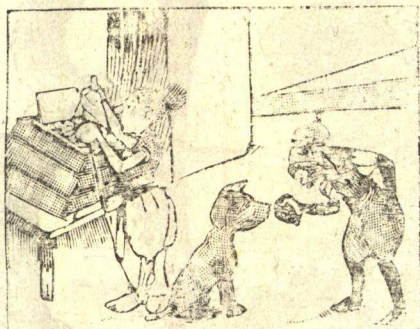
1.— Με τή θαναασία λιακάδα τῆς Καθαρᾶς Δευτέρας ὁ Ἄλῃ μπαμπᾶς, ἄφ' οὗ δὲν εἶχε πειὰ δουλειά, διότι τὸ ἐμπόριον τῶν αὐγῶν σταματοῦσε μετ' τῆ φασουλάδα καὶ τὸν ταραμᾶ καὶ τὰ σκορδάκια, καὶ εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸν ἐ-
αυτὸν του, καθὼς καὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ξαπλώθηκε τὸ ἀ-
πομεσήμερο μπροστὰ στὸ μαγαζάκι του καὶ πῆρε ἕναν ὕ-
πνο, ποῦ οὔτε τὰ κανόνια τοῦ Γεδῆ-Κουλέ θὰ ἦσαν ἱκανὰ
νὰ τὸν ξυπνήσουν.

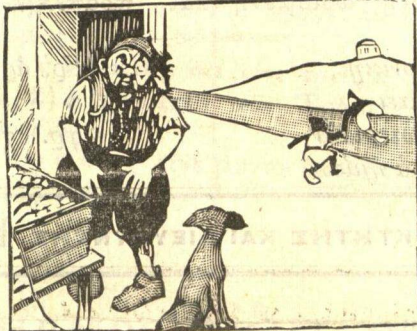
2.— Ἡ ἡδονή, τὴν ὁποίαν ἐδοκίμαζεν ὁ Ἄλῃ μπα-
μπᾶς νὰ λούζεται ὀλόκληρος μέσα στῆς ξανθὲς ἀκτῖνες τοῦ
ἡλίου, δὲν περιγράφεται. Ἡ ψυχὴ του ἔπλεε μέσα εἰς ὀ-
νειρα χρυσᾶ καὶ ἔβλεπε στὸν ὕπνον του πῶς εἶχε πλησιά-
σει τὸ Πάσχα, ποῦ θὰ ἔκαμνε πάλι χρυσὲς δουλειές, θὰ
ἔπιανε τότε ἕνα μαγαζάκι πειὸ ἀνθρωπινό, θὰ μεγάλωνε
τὸ ἐμπόριό του... Τὸ κακὸ εἶνε ποῦ κάποτε-κάποτε τὰ κα-
σαπόσκυλα τὸν συγροβιζιτάριζαν καὶ τοῦ χαλνοῦσαν τὸ
κέφι.

3.— Καὶ νὰ ἦσαν μόνον τὰ κασαπόσκυλα!.. Κουρεμός.
Εἶνε καὶ τὰ τσακλίνια, τὰ ὁποῖα δὲν λείπουν ἀπὸ κανένα
μέρος τοῦ κόσμου. Οἱ Γαβριάδες τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ,
οἱ ὁποῖοι ἄλλο δὲν ἔχουν νὰ σκεφθοῦν, παρὰ πῶς νὰ παί-
ξουν μὴ ἔμμορφη φάρσα, σ' ὁποῖον βροῦν μπροστὰ τους.
Καὶ μ' αὐτοὺς τοὺς διαβολάκους δύσκολα τὰ ξεμπερδεύει
κανεὶς. Ὁ Ἄλῃ μπαμπᾶς ἂν δὲν εἶχε κι' αὐτοὺς στὸ κε-
φάλι του, δὲν ἤθελε ρώτημα βέβαια πῶς ὄλη τῆ σαρακο-
στῆ θὰ ἀνέβαζε ἀνώγεια καὶ κατώγεια ξαπλωμένος πάντα
στὸν ἥλιο.

4.— Καὶ νὰ ποῦμε τῆ μαύρη τὴν ἀλήθεια, τὰ σκυλιὰ
ἐπὶ τέλος δὲν μποροῦν νὰ κάνουν καὶ πολὺ μεγάλο κα-
κό. Ἐν ᾧ τὰ τσακλίνια σκέπτονται πάντα τὸ κακὸ. Καὶ
μάλιστα ὅταν σ' ἔχουν καὶ γινάτι. Καὶ ἴσια - ἴσια ἕνα ἔ-
βραιάκι καὶ ἕνα γυφτόπουλο, ποῦ ἔφαγαν κάποια φορὰ ἕ-
να γαῖδουρόξυλο ἀπὸ τὸν Ἄλῃ μπαμπᾶ, μόλις τὸν εἶδαν
κοιμισμένο καὶ νὰ ρουχαλίζη σὰν χαλασμένο κλαρινέτο,
ἀπεφάσισαν νὰ τὸν ἐκδικηθοῦν στὰ καλά.

5.— Ἐνας σκύλος, ποῦ περνοῦσε ἐκεῖνη τῆ στιγμὴ
ἀπὸ μπροστὰ τους, τοὺς ἔδωσε τὸ μέσον τῆς ἐκδικήσεως.
Τὸν πιάνουν, τὸν δένουν ἀπὸ τὴν οὐρὰ καὶ τὴν ἄλλη ἄκρη
τοῦ σχοινοῦ τὴν δένουν σ' ἕνα κοφίνι μετ' αὐγά, ποῦ ἦταν
στὴν πρώτη γραμμὴ τοῦ μαγαζιοῦ τοῦ Ἄλῃ μπαμπᾶ. Ὡς
ἔδω τὰ πράγματα δὲν φαίνονται καὶ πολὺ τραγικά. Ὁ Ἄ-
λῃ μπαμπᾶς κοιμᾶται ἤσυχά καὶ τὸ σκυλὶ στέκει φρόνιμα
κι' αὐτό. Κάποτε ὁμοῦς ὁ Ἄλῃ μπαμπᾶς ξύπνησε καὶ τὸ
μάτι του ἔπεσε πρῶτα πρῶτα στὸ βρωμόσκυλο, ποῦ στέ-
νονταν κοντὰ του.

6.— Ἀμέσως ὁ Ἄλῃ μπαμπᾶς σήκωσε τὸ πόδι του
γιὰ νὰ φιλοδοξήσῃ τοῦ σκυλιοῦ μὴ γερὴ κλωτσιά. Ὁ
σκύλος ὁμοῦς τὰ μυρσίτηκε καὶ πῆρε δρόμο. Τί ἔγινε τότε,
μόνο ὁποῖος εἶδε τὴ σκηνή, μπορεῖ νὰ τὴν ἀπολαύσῃ τέ-
λεια. Ὁ σκύλος φεύγοντας παρέσυρε τὸ κοφίνι μετ' αὐ-
γά καὶ σὲ μὴ στιγμὴ ἀπλώθηκε στὴ γῆ μὴ ὀμελέττα,
ποῦ οὔτε βούτυρο, οὔτε φωτιά χρειάσθηκε γιὰ νὰ γίνῃ. Ὁ
Ἄλῃ μπαμπᾶς τραβοῦσε τὰ μαλλιά του, ἐν ᾧ οἱ δύο Γα-
βριάδες κρυμμένοι σὲ μὴ γωνιά ξεκαρδίζονταν στὰ γέλια.

ΤΟΞΕΥΜΑΤΑ

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ ἔλπηεν ἡ Πατριασχικὴ κρίσις ἀφοῦ ἐπανῆλθεν ἡ κρίσις εἰς τὸν Πατριάρχην. Πάντες νύχαριστήθησαν καὶ ἐξεδύλωσαν χαρὰν διὰ τὴν λήξιν τῆς κρίσεως καὶ μόνον αἱ ἐφημερίδες δὲν νύχαριστήθησαν διότι δὲν θὰ ἔχουν πλέον ἰδιαίτερα τηλεγραφήματα διὰ νὰ πενταρολογοῦν.

ΤΟ ΚΑΤΩΘΙ ἰδιαίτερον τηλεγράφημα τοῦ «Βέλου» μᾶς δίδει νὰ ἐνοήσωμεν τὴ συντελέσει κυρίως εἰς τὴν λήξιν τῆς κρίσεως.

Κων)πολις 6 Μαρτίου. — «Ἐγνώσθη σήμερον ὁ, τι ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου, τὸ ὁποῖον ἐδημοσίευσεν εἰς συμπολίτιδα συνάδελφόν σας ὁ «Ἀγκιστεύς», ἐπῆλθεν ἀμέσως ἡ λήξις τῆς κρίσεως».

ΠΕΓΕΤΑΙ ὅτι κατόπιν τῶν τελευταίων ἐξεγέρσεων ἐν Βουλγαρία ὁ Φερδινάνδος δὲν θὰ μεταβῆ εἰς Κων)πολιν καὶ ὅτι παρεκάλεσε καὶ τὸν Πέτρον τῆς Σερβίας νὰ πράξῃ τὸ αὐτὸ ἐν ὄνομα ἰ τῆς μικροτροπικῆς συμμαχίας. Ὁ Πέτρος ὅμως δὲν εἰσῆκουσε τὴν παρακλῆσιν καὶ ὁ Φερδινάνδος κινήσας τὴν... μύτην του ἀνεφώνησε :

— Πέτρε, Πέτρε, πρὶν ἀλέκτωρ φωνήσῃ τοῖς ἀπαρηύσει με...

Πλησιάζας ὅμως ὁ Μαλίνωφ ἐβεβαίωσε τὴν Α. Μ. ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ γίνῃ τοῦτο, διότι ἐν Βουλγαρία, ἀφ' ὅτου ἐπέδραμον εἰς αὐτὴν οἱ κομιτατζήδες τῆς Μακεδονίας, δὲν θὰ ἀκουσθῆ ἀλέκτωρ, διότι δὲν ἔμεινε.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ὅμως καὶ πολλοὶ οἱ διῶχνυριζόμενοι ὅτι τὸ αἵματοκύλισμα τοῦ Ρουχτσουκίου εἶνε εἰς ἐπὶ πλέον λόγος διὰ νὰ μὴ ἀναβληθῆ τὸ ταξείδιον τοῦ Φερδινάνδου. Καὶ φυσικά. Κατὰ τοὺς Βουλγάρους δημοσιογράφους, ἀπὸ τὰ ἐντόθια τῶν θυμάτων τοῦ Ρουχτσουκίου ὁ Φερδινάνδος ἐπῆρε προκαταβολικῶς τὴν σούπαν του διὰ νὰ αὐξήσῃ τὴν ὄρεξιν του εἰς τὸ παρατεθισόμενον ἐν Κ)πόλει ἐπίσημον δεῖπνον. Ἄλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ Φερδινάνδος ἀντιπολιτευεται φοβερὰ τοῖς νεοφωτιστοῦς κρεωνήστες τῆς πόλεως μας καὶ καθόλου παραδόξον νὰ εὑρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς αἱματηρῶν συλλαλητηρίων ἐκ μέρους τῶν.

ΜΕΤ' ΟΛΙΓΑΣ ἡμέρας ἀρχίζει ἡ ἐξερεύνησις τοῦ βυθοῦ τῶν ἀνακαλυφθέντων παρὰ τὴν πόλιν μας ἀρχαίων ὑπογείων δωμάτων. Μεγάλῃ ἤδη προσοχῇ καταβάλλεται εἰς τὴν ἐξεύρεσιν καταλλήλων ἀνθρώπων διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην. Συνιστῶμεν ἰδιαίτερος εἰς τὰς Ἀρχὰς νὰ προσλάβουν διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην τοὺς νεοσυλλέκτους μὴ Μουδουλιάνους οἵτινες ἐξησκύθησαν εἰς τὸ ἔργον τοῦ... οὗτου λόγῳ τῶν καταδύσεων τὰς ὁποίας κάμνουν δις τῆς ἡμέρας εἰς τὰ βάθη τοῦ καζανίου τοῦ οὐσίτιου πρὸς ἀνακάλυψιν τεμαχίου κρέατος...

ΚΑΘ' Ἄ γράφει ὁ «Νεότορκος» ἡ ἀνώμαλος κατάστασις τῆς Μακε-

δονίας καὶ ἡ ὑπαρξίς τῶν συμμοριῶν ὑπόδι πολλοὺς Ἄγγλους καὶ Γάλλους περιηγητὰς νὰ ἐπισκεθῶν τὴν Μακεδονίαν. Τοῦτο πληροφοροθέντες οἱ ξενοδόχοι τῆς πόλεως μας ἔσπευσαν ἀμέσως νὰ ζητήσουν παρὰ τῶν ξένων τηλεγραφικὰς ἐξηγήσεις, ὑποπτευόμενοι ὅτι φοβοῦνται αὐτοὺς καὶ ὄχι τοὺς κομιτατζήδες.

ΜΑΚΡΟΣΚΕΛΗ τηλεγραφήματα πρὸς τὸ «Βέλος» ἀναγγέλλουσι μεγάλα συλλαλητήρια ἐν Θάσῳ καὶ ἐν Κορυτσᾷ.

Εἰς τὸ συλλαλητήριον τῆς Θάσου οἱ κάτοικοι διεμαρτυρήθησαν διὰ τὴν βίαιαν εἰσπραξίν τῶν φόρων παρὰ τὰ προνόμια. Παραδόξως ὅμως εἰς τὸ συλλαλητήριον αὐτὸ οὐδεὶς λόγος ἐξεφώνηθη. Ἐνεκα τοῦ πρωτοφανοῦς τούτου δι' ἑλληνικὴν συγκέντρωσιν γεγονότος τὸ συλλαλητήριον τῆς Θάσου ἐπωνομάσθη ἀ λ α λ λ η τ ή ρ ι ο ν π ρ ο σ ἀ ν ά μ ν η σ ι ν.

Εἰς τὴν Κορυτσᾶν πάλιν ἔγιναν δύο συλλαλητήρια : τὸ ἐν ὑπὲρ τῶν λατινικῶν στοιχείων καὶ τὸ ἄλλο ὑπὲρ τῶν ἀραβικῶν. Ἀπόδειξις ὅτι οἱ Ἀλβανισταὶ εἶνε διηρημένοι καὶ δὲν θὰ ἠμποροῦν ποτὲ νὰ συμφωνήσουν. Ἀκολουθοῦντες τὰς περὶ συναδελοφώσεως ἀρχὰς τοῦ ἱατροῦ Ναζήμ βέη συνιστῶμεν εἰς τοὺς Ἀλβανιστὰς νὰ ἐκλέξωσι τὸ ἑλληνικὸν ἀλφάβητον. Ἡ, ἂν τοῦτο ἀντίκειται εἰς τοὺς σκοποὺς τῶν, νὰ ἐκλέξωσιν ἀνὰ ἐν γράμμα ἀπὸ ὅλα τὰ ἀλφάβητα τοῦ κόσμου διὰ νὰ τὰ κάμουν ἔτσι θάλασσα.

ΧΘΕΣ ψυχασάββατον τὸ νεκροταφεῖον κατεκλύσθη ὑπὸ κόσμου ἀμφοτέρων τῶν φύλων πάσης ἡλικίας. Πολλοὶ μετέβησαν ἐκεῖ διὰ νὰ δεηθῶν ὑ π ἔ ρ ἂ ν ἀ π α ὐ σ ε ω ς τ ῶ ν τε θ ν ε ῶ τ ῶ ν. Οἱ πλεῖστοι ὅμως διὰ νὰ ἐρωτοτροπήσουν ὑ π ἔ ρ δ ι α τ α ρ ἄ ξ ε ω ς τ ῶ ν τε θ ν ε ῶ τ ῶ ν.

Φαίνεται οὖν αὐτοὶ οἱ τεθνεῶτες εἶνε πολὺ ἀνεκτικοί, διότι ἄλλως ἔπρεπε νὰ ἐγερθῶν καὶ νὰ μὴ ἀφήσουν μοῦτρο δεσποινίδος καὶ νέου, μὴ ἐξαιρουμένου καὶ τοῦ χρονογράφου, χωρὶς τσιρότο.

ΩΣ ΓΝΩΣΤΟΝ ὁ Μητροπολίτης μας αὐτοπροσώπως περιέρχεται κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν τοὺς τάφους καὶ εὐλογεῖ. Χθὲς ἐγένοντο νοστιμώτατα λάθη κατὰ τὰς εὐλογίας αὐτάς.

Μία γυναῖκα ἰδοῦσα τὸν Μητροπολίτην πλησίον τοῦ τάφου συγγενοῦς τῆς ἔσκυψε νὰ φιλήσῃ τὴν χεῖρά Του φιθυρίζουσα :

— Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ἴδοῦσα ὅμως τὴν χεῖρα τοῦ Παναγιωτάτου προτεινομένην καὶ ἀνοίγουσαν ἔσπευσε νὰ διορθώσῃ τὸ λάθος τῆς καὶ εἶπεν ἐν μ ε τ α ν ο ἶ α :

— Φορολόγησον Δέσποτα.

Ο ΑΚΑΡΝΑΝ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΙΓΝΟΥΣ

Ρώτησα ἓνα κοίλαρᾶ
Ποῦταν ἄλλοτε σὰν τσίρος
Πῶς τὰ ἔφερε ἢ φορὰ
Νὰ γενῆ χοντροῦς σὰν.... χοῖρος ;

— Μέσ' σ' αὐτά, μοῦπε, τὰ χρόνια
Μάγουλα κανεὶς δὲν βάνει,
Ἄν δὲν τρώγῃ ΜΑΚΑΡΟΝΙΑ
ΚΟΥΣΚΟΥΡΑ καὶ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ

Η ΛΙΖΑ ΕΧΑΣΕ ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ

Κωμωδία εις πράξιν

Μ. τάρρασις ΙΩΤΑΣ ΜΟΝΑΧΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ε. (Γελῶσα).— Χά, χά, χά! Δὲν περιμένεις τὴ γυναῖκά σου βέβαια, οἶ; Χά, χά, χά!..

Κ.— Τὴ γυ... (Προσποιεῖται δι γελᾷ). Χά, χά, χά!

Ε.— Δὲν μοιάζεις βέβαια κάποιον κύριον, ποῦ δὲν γνωρίζω καὶ ὁ ὅποιος αὐτὴν τὴν ὥρα πρέπει νὰ κάθεται στ' ἀγκάδια.

Κ.— Τί τρέχει;

Ε.— Χά, χά, χά!.. ἤθελα νὰ μπορούσα νὰ ἔβλεπα τὴ φάτσα τοῦ συζύγου αὐτοῦ... Τὸ πράγμα ἔγινε δυὸ σταθμοὺς μακρὰ ἀπ' ἐδῶ... στὸ Σαῖν Φαρζῶ.

Κ. (Ζωηρῶς).— Πῶς εἶπες;

Ε.— Στὸ Σαῖν Φαρζῶ... Εἰς τὴν προκυμαία... ἦτο μιὰ νέα γυναῖκα, πολὺ ἔμμορφη, ξανθὴ... λιγάκι μ' ἔμοιαζε... μὲ μάτια γαλανὰ σὰν τὰ δικά μου... καὶ ἔτοιμάζετο ν' ἀναχωρήσῃ...

Κ. (Κατ' ἰδίαν).— Θαρρῶ πῶς...

Ε.— Τὴν συνώδευεν ἕνας κάποιος γίγας καὶ ἕνα ὠραιότατο παλλικάρι... ἕνας ἀξιωματικός...

Κ. (Κατ' ἰδίαν).— Ὁ υἱὸς τῆς νονᾶς, ὁ λοχαγός.

Ε.— Καὶ τὴν φιλοῦσε, μὰ τὴν φιλοῦσε!..

Κ. (Ἀνήσυχος).— Ὁ γίγας;

Ε.— Ὅχι... τὴν ἔμμορφη ξανθούλα... ἡ ὁποία προσπαθοῦσε νὰ ἀπαλλαγθῇ.

Κ. (Εὐχαριστημένος).— Ἄ! Ἐκείνη... ἐκείνη ζητοῦσε νά...

Ε.— Ἐκεῖνος ὅμως τὴν κρατοῦσε... (Ἀλλάσσει φωνήν). Μὴ καυμένε ἐξάδελφε... ἀφῆσέ με νὰ φύγω... Νοννά μου... πὲς του λοιπὸν νὰ μ' ἀφήσῃ... ξέρεις καλά πῶς ὁ ἄνδρας μου μὲ περιμένει!.. Καὶ ὁ γίγας γελοῦσε μὲ ὅλη του τὴ καρδιά... καθὼς καὶ ἡμεῖς οἱ ἄλλοι ταξειδιώται.

Κ. (Μὲ θυμὸν καὶ ἀγανάκτησιν).— Γελούσατε σεῖς οἱ ἄλλοι γι' αὐτό;

Ε.— Ἄν ἦσο καὶ σὺ ἐκεῖ, θὰ γελοῦσες καὶ σὺ σὰν ἐμᾶς... Θὰ φύγῃ; ἐρωτοῦσαμε, δὲν θὰ φύγῃ... χά, χά, χά!.. Καί...

Κ.— Καί;

Ε.— Καί... δὲν ἔφυγε. Αὐτὸ ἴσια-ἴσια ποῦ ἤθελεν ὁ ὠραῖος ἐξάδελφος... (Τὸν παρατηρεῖ). Ἄχ, Θεέ μου! Τὶ ὠχρὸς ποῦ εἶσαι!

Κ.— Εἶδες; Μοῦ ἦλθε ρῆγος... κρύος ἰδρώς.

Ε.— Εἶνε σλήθεια... Τὸ μέτωπό σου εἶνε μούσκεμμα.

Κ. (Φέρει τὴν χεῖρα εἰς τὸ μέτωπον).— Μούσκεμμα... τὸ μέτωπο...

Ε. (Τὸν σκουπίζει μὲ μιὰ πετσέτα).— Τὸν καυμένο τὸν Καισαράκο μου... στάσου... (Χύνει στὸ ποτήρι τῆς σαμπάνια).

Κ. (Κατ' ἰδίαν).— Κακοῦργε λοχαγέ... Ἀκοῦς ἐκεῖ νὰ τὴν κἀνὴ νὰ χάσῃ τὸ τραῖνο.

Ε.— Νά, πῆ.

Κ.— Εὐχαριστῶ! (Πίνει καὶ ἀναπνέει). Ἄα!..

Ε.— Εἶσαι καλλίτερα;

Κ.— Λίγο, ναί... ἀλλά... (Βλέπει τὸ ὡρολόγιον, κατ' ἰδίαν). Ἡ ὥρα εἶνε μῖα... τὸ τραῖνο φθάνει... ἐκείνη τώρα θὰ ἔλθῃ (Ἐψηλοφώνως). Ἄερα, θέλω ἄερα... ἄερα τοῦ βουνοῦ... Πᾶμε στὸ δάσος.

Ε.— Σήκω... ἀφοῦ τὸ θέλεις χωρὶς ἄλλο.

Κ.— Ναί... πνίγομαι ἐδῶ... (Ἐνθυμούμενος). Ἄ!.. (Τρέχει πρὸς τὴν Εὐδοξίαν). Τὸ καπέλλο σου... θὰ τὸ καταστρέψῃς μέσα στὰ δάση. (Ἀκούεται θόρυβος ἀμάξης). Ἄμαξα... (Κατατρομαγμένος λησμονεῖται). Ἰσως εἶνε ἐκείνη.

Ε.— Ποία;

Κ. (Δησμονούμενος ἐντελῶς).— Ἡ Λίζα... ἡ γυναῖκά μου. (Θέλει νὰ τῆς ἀφιμώσῃ τὸ καπέλλο). Τὸ καπέλλο τῆς.

(Ἐλεται τὸ τέλος)

ΝΕΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΟΥ "ΒΕΛΟΣ",

Τὰ ἐπίθετα εἶνε ἐνικοῦ ἀριθμοῦ, ὅταν μόνος ὁ ἄνθρωπος ἐπαρκεῖ εἰς τὰ λούσα τῆς γυναικός. Δυϊκοῦ ὅταν βοηθεῖται τὸν ξαδέρφον. Πληθυντικοῦ ὅταν βοηθοῦν καὶ οἱ... φίλοι.

Αἰμετοχαί εἶνε τρεῖς 1) Αἰ τοῦ σακατευτικοῦ Τροχιοδρόμου μας, 2) αἰ πρὸς ἔκδοσιν τῆς «Κωνσταντινουπόλεως» καὶ 3) αἰ μετοχαί τῆς Ἀκτοπλοῖκῆς Ἐταιρίας μας. Αἰ πρῶται ἐνεργητικαί, αἰ δὲ δύο ἄλλαι παθητικαί.

Αἰσυχυγία εἶνε τρεῖς: εὐτυχής, δυστυχής καὶ παράνομος.

Οἰσύνδεσμοι εἶνε τρεῖς: Ὁ Πολιτικὸς Σύνδεσμος, 2) ὁ Ἐρωτικὸς τῶν Ἐρασιτεχνῶν καὶ 3) ὁ τῶν Λαχανοφίλων.

Ἡ κρᾶσις εἶνε μόνον διπλῆ: 1) ἡ τοῦ οἴνου καὶ 2) ἡ τῆς ρακῆς.

Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ

ΚΟΤΒΕΝΤΕΣ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

ΜΕΤΑΞΕΥ ΣΤΥΦΟΦΙΛΩΝ

— Ἀπεφάσισα ὠρισμένως καὶ πρέπει νὰ μ' ἀκολουθήσῃς.

— Νὰ σ' ἀκολουθήσω ποῦ;

— Νὰ πᾶμε νὰ καταγραφῶμε τακτικοὶ πελάται στὴν «Ὠραίαν Ἑλλάδα» τῶν Ἀδελφῶν Μακρῆ.

— Καὶ γιατί αὐτό;

— Διότι ἀπὸ σήμερον ἀρχίζει ἡ μπίρα Σαλβατῶρ μὲ ἔκτακτους μεζέδες καὶ εἶνε κρῖμα νὰ χάσομε τὴν εὐκαιρία γιὰ 15 μέρες.

— Καὶ δὲν μοῦ τῶλεγεσ τόσῃν ὥρα;

Μεταξὺ συζύγων

Ἐκεῖνος.— Ἦθελες νὰ ἦτο πάντα ἀνοιξίς;

Ἐκείνη.— Καθόλου! Διότι θὰ φοροῦσα πάντα τὸ ἴδιο καπέλλο.

Λογαριασμὸς μεθύσου

— Νὰ τί θὰ πῆ στατιστικῆ. Ἐγὼ μεθῶ 4 φορές τὴν ἡμέρα καὶ ὁ γείτονός μου καμμιά. Λοιπὸν ἡ στατιστικῆ θὰ δείξῃ πῶς ὁ καθένας μας μεθᾷ δυὸ φορές τὴν ἡμέρα.

ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ

*Υπεύθυνος συντάκτης Γ. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ